

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl., 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 1 Martie 1885.

Lupta pentru existența națională a ajuns în stadiul de estrem al dezvoltării sale aproape pretutindenea în Europa. Despre Ungaria vorbind, ajunge să amintim că ea a degenerat în luptă de rasă condusă cu mare îndărătnicie. Trei sunt căile pre cari activitatea în direcțiunea atinsă curge cu mai mare înverșunare: instrucțiunea publică, administrația și reuniunile pentru maghiarizare pe calea socială.

Până la ce grad a ajuns la noi rêvna apostolilor în propagarea luptei de rasă, nu se simte necesitatea de a o mai spune. Și de și suntem siliți a înregistra acte de violență preste voința noastră chiar, și această necesitate ni se impune chiar și astăzi, când eram decisi a ne întoarce ochii dela luptele interne, de cari cetitorii nostri se vor fi desgustat, și se ne îndreptăm privirile asupra frumoaselor succese culturale, de care a fost în stare a produce o reuniune de cultură înființată nu de mult aici în Sibiu.

Secolul nostru este numit de cătră mulți al luminilor și al culturii. S'a făcut experiența că femeia are frumoasă rolă în societatea omenească, și mai ales ca factor în dezvoltarea națională culturală femeia în toate veacurile a făcut minuni. Ce era deci mai natural ca femeia română să prindă în mâinile sale soarta fetițelor noastre, neglaesă până acuma cu multă perseveranță. S'au format deci diferite reuniuni de femei și aceasta mai ales prin locurile unde românii trăiesc mai compact și pot da mai cu înlesnire mânos teren de dezvoltare binefăcătoare activității a femeilor. Vedem că s'au format asemenea reuniuni în Brașov, în Făgăraș, în Abrud, în Sibiu, și dacă nu ne amintim memoria — și în alte locuri locuite de români.

Reuniunile acestea au avut a se lupta mult timp cu indiferentismul nostru față cu scopurile urmărite de ele. Nu esagerăm făcând această nefavorabilă caracteristică a primului stadiu de dezvoltare observat până acuma la reuniunile amintite. Indiferentismul nostru se esplică cu starea de lucruri dela noi, care se susține pe lângă toate opiniile noastre. Politica țilei ne a absorbit toată activitatea, ne-a înfundat în certe interne, cari în cele din urmă și ele și-au avut și-și au încă rațiunea lor.

Reuniunile de femei dau cu încetul înainte, însă ele dau înainte, și dacă nu putem constata

progrese mai mari, cel puțin nu avem a înregistra regrese.

Privitoriu nepreocupat și datat a judeca lucrurile după adevărata lor importanță putea observa deci un curs paralel în viața noastră culturală. Alături cu luptele politice ale bărbaților mergea activitatea femeilor spre a crea o poziție sigură defensivei noastre pentru timpuri de grea cercare. Și femeile preparau terenul pentru susținerea luptei în viața socială.

Într'un moment de fericită inspirație s'a înființat aici în Sibiu o reuniune a femeilor române asemenea cu intențiuni curat culturale. În scurtul timp de 4 ani fără 7 luni reuniunea aceasta a înființat în Sibiu școală de fetițe cu 6 clase, care funcționează regulat de doi ani de zile și este provădută cu puteri didactice, cari ne îndreptătesc la rezultate uimitoare.

Într'un moment de nefericită orbie capete inferbentate au înscenat agitațiunea desastroasă cunoscută sub adevăratul ei nume — maghiarizarea. Ca nici odată încă, acest curent este îndreptat contra noastră, și terenul lui este acuma Ardealul cu Clușul ca centru.

Întempleră a adus cu sine ca tocmai în momentul cel mai oportun să se manifesteze în viața noastră socială o putere de viață, care vrășmașilor nostri trebuie să le însufle respect, ear noue adevărată mândrie națională.

Pacnica activitate a reuniunilor femeiești au produs roade mănoase, și până acuma cea din Sibiu a avut cutezanța a pași pe față cu realizarea planurilor ei culturale, și a dovedit o vitalitate, care în aceste timpuri de grea cumpănă ne servește spre deosebită mângăere.

Nu avem intențiunea a intra în meriful lucrului ilustrând activitatea acestei reuniuni. Cetitorii nostri ne vor pricepe și vor ști apreția rezervele noastre. În special ne vor pricepe aceia dintre onrabili cetitori, cari ved că ochii tuturor în timpul mai proaspet sunt îndreptați asupra Sibiului. Și mai bine ne vor pricepe toți cei ce știu că la noi asemenea rezultate îmbucurătoare — cum este și repede înflorire a reuniunii femeilor române din Sibiu, provoacă resens în șirurile noastre chiar la unii din respecte confesionale la alții din considerațiuni de partide, resens care dând curs liber pismeii proprie oamenilor mici cu inima, au provocat agitațiune și frecare, care intrând până și în inima fetițelor mititele au dat naștere proverbialului prognosticon: „Ihr gehet in die walachische Schule!“

La atâta sărăcie sufletească se revoaltă în om bunul simț și noi preferim a păstra făcere până la timpuri mai potrivite. Nu intrăm deci în meritul lucrului. Nu ne întrebăm cu ce gertfe susține această reuniune școala română de fetițe din Sibiu, nu ne întrebăm ce sacrificii aduc persoanele, cari au primit sarcina grea de învețatori la aceasta școală; nu ne întrebăm cum și pentru care cuvânt cei din fruntea provocatei reuniuni cu sacrificarea sănătății lor chiar, au executat loteria de efecte întreprinsă în vara trecută, și care a adus reuniunii un venit curat de 5303. fl. 03 cr.; nu ne întrebăm de unde însuflețirea publicului român pentru această loterie, și în special nu scrutăm motivul entusiasmului femeii române, entusiasm, la care țărana română în gustul și farmecul lucrului de mână emula cu femeile noastre din classa inteligenței; nu — nu întrebăm și nu cercetăm motivul acestora.

În fața pericolului — dacă el pericool se poate numi, în fața pericolului ce ni se prepară prin forțata maghiarizare pre cale socială, vitalitatea neamului nostru s'a manifestat de astădată în Sibiu și canalul a fost reuniunea femeilor române din Sibiu.

Avem firma speranță că la uneltirile celor din Cluș cu maghiarizarea forțată românii vor răspunde cu manifestări sănatoase ca și reuniunea femeilor române din Sibiu. Și speranța noastră se întemeiază pe știrile ce le primim de prin toate locurile locuite de români.

Suntem curioși în felul nostru noi cesti dela „Telegraful Român.” — Ne place adecă noue lucrarea cu tignă și fără svon, svon care ar putea provoca susceptibilitatea oamenilor lipsiți de judecata sănătoasă. Ne place pacnica lucrare a reuniunii femeilor de aici, a celor din Brașov, Făgăraș și Sătmar. Așa e firea românului. El ca om al ordinei tace și face. Dela unguri s'a împrumutat obiceiul de a face gură mare și a bate naționalismul cu toba cea mare. Sub această rubrică cade și „Opinca” chemată a ne susține naționalismul, și care de ani așteaptă brețeta din partea inaltei oblăduiri. La provocarea din Cluș nu credem oportună provocarea noi cesti dela „Telegraful Român,” ci lucrarea fără a ostenta cu naționalismul. Ostentațiunea umple de praf ochii oamenilor superficiali, și disgustă pre cei dedați a privi la rezultate sănatoase.

N'avem destule cuvinte a accentua, critica situațiune în care ne aflăm, n'avem cuvinte spre a lăuda din destul zelul și stăruința reuniunii femeilor române din Sibiu, n'avem cuvinte din destul spre a protesta contra fanfonadei în cele națio-

FOIȚA.

Stelele commis — voiagere

de

A. Dumas tradusă de Zaporogeanul.

(Urmare.)

Aceasta vedând că locuitorii orașului nu se duceau la ea, să decise a merge ea la ei.

O poartă era deschisă, ea intră.

— Ce voești? întrebă cu un ton superăcios o femeie mare, seacă, slabă și a cărei căne, ce părea tot așa de arțăgos ca și ea, începă a lătra!

— Pardon, doamnă, răspuse steaua cu umilință; dar uite eu sunt o neguțătoreasă.

— N'am lipsă de nimic.

— Toată lumea are lipsă de ceea ce vind.

— Ce vinți dară?

— Vind virtute.

— Dacă vinți virtute, vei trebui să și cumperi din ea.

— Fără indoială. Pentru ce aceea? întrebă neguțătoreasa.

— Fiind-că am și eu de vëndut dișe femeia cea fățarnică.

Arată-o și poate vom face tîrg.

Atunci fățarnica deschise un scrin cu toalete și scoase o virtute, dar așa de bătrână, așa de pe-

tecită, plină de cărpituri, plină de pete și de alte defecte; așa încât nimeni nu ar fi fost în stare să și facă o idee cum ar fi fost ea cu 20 de ani mai nainte.

— Ce-mi dai să-ți vind această virtute? întrebă fățarnica.

— Ce-mi vei da ca s'o cumpăr? întrebă steaua. Vedeți impertinenta! strigă fățarnica smucind virtutea ear din mâinile neguțătoresei.

Dar sîrmana virtute era atât de uscată și fragilă, încât se rupse ca o țesătură de paiangen.

O rea întempleră! fățarnica amenință pe neguțătoreasa că-i va intenta un proces de calomnie și defăimare, fiind-că dișese, că virtutea ei ar fi o virtute de hasard.

Și de oare-ce în astfel de materii, dovada nu este admisă, steaua s'ar fi espus unui risic mare plătind o amendă considerabilă ba încă să mai fie și închisă.

Ea oferă atunci fățarnicii o virtute de tot noaună, în locul celei eșite diș servit.

Dar fățarnica o făcă să și despacheteze marfa și cu toate că steaua avă tot felul de virtuți, jeluitoră nu află nici una după fantasia ei.

Neguțătoreasa fu silită să-i ofere și o desdau-nare în bani.

După o lungă discuțiune indemnitatea fu ficsată la un pistol.

Steaua scoase din busunar trei taleride Brabant cari făceau 11 livre și 10 solđi și rugă cu toată reverința pe fățarnica să-i dea înapoi un franc și 50 centime.

Fățarnica eși afară sub pretecest, că se duce să caute moneta și se întoarse cu poliția.

— Eată o femeie, care a intrat la mine să me fure dișe ea; arestați-o și duceți-o la închisoare.

Steaua se ruga frumos, că ea așteaptă după monetă, dar poliția care consta din Alsacieni puțin familiarizați cu limbajul țerii, invită pe neguțătoreasa a-i urma până la un comisar de poliție.

Ea trebui să se supună.

Steaua traversă două sau trei strade care separau casa fățarnicii de biroul magistratului și toți copii o urmau strigând după ea:

— O! hoaț!

Ajunsă la comisarul de poliție vëndătoarea de virtute espuse cele întemplete cu atâta simplitate, încât demnul magistrat, care mulțămită ochelarilor ce i purta știa multe lucruri și între altele, că fățarnica la care fusese arestată steaua n'avea virtute de vëndare, trimise afară pe polițisti și rămase singur cu acuzata, o întrebă care-i sunt mijloacele de existență.

Steaua își deschise cutia și arată marfa.

Dar magistratul începă a ride.

— Frumoasa mea copilă dișe el, porți un comerț care nu există și n'ai alte mijloace de existență prin urmare te-aș roga să părăsești orașul, căci, are destui săraci.

Sîrmana steauă plecă fruntea și eși din oraș, lăsându-și cutia la comisarul de poliție, care într'o di de sărbătoare și odichnă, ce avu loc în cea dintăiu.

nale, și n'avem cuvinte, prin care să condamnăm fanatismul celor din Cluș, care indirect ne-a făcut bune servicii nouă românilor.

Laudă femeilor, cari sunt mai fericite în deslegarea problemelor sănătoase și au perseverență de fer.

În numărul din urmă al foaii noastre sub rubrica „Mai nou“ ne-am folosit de autorizarea primită dela locul cel mai competent, când am declarat de o plâsmuire falsă știrea adusă de „Tribuna“ despre un raport către ministrul de culte, prin care Înaltpreasfinția Sa Părintele Metropolit al nostru ar fi cerut „să fie descărcat de sarcina de Arhiepiscop și Metropolit.“

„Tribuna“ însă, fără a comunica declarațiunea noastră, stăruiește în numărul seu de astăzi „pentru o desmintire mai directă din partea Înalt Preasfinției Sale,“ dîcînd, că i s'a comunicat cu pozitivitate „nu numai data precisă (2 Martie a. c.) a raportului Înalt-Preasfinției Sale către ministru, ci chiar și o alternativă imposibilă pusă în același raport pentru eventualitatea neprimirii demisiunii.“

Va se dîcă, „Tribunei“ nu-i este de ajuns declarațiunea făcută „la autorizare“ în foaea noastră, pe carea altă dată chiar și colegilor dela „Tribuna“ le place a o caracteriza de organ personal (Leib-Journal) al Escelenției Sale metropolitului. Ea (Tribuna) pretinde, ca Escelenția Sa să i se adreseze imediat cu „o desmintire mai directă.“

Noi nu suntem chemați a regula nici gustul „Tribunei“ în alegerea organelor, la care ea poate sau nu poate să reflecteze, nici voia Escelenției Sale metropolitului față de oare-care pretensiune, ce i s'ar face. Pozițiunea foaii noastre archidiecezane este cunoscută, și chiar pentru că este cunoscută, nu simțim trebuința de a ne justifica mai abundant, când la autorizarea primită dela locul cel mai competent, susținem de nou, că știrea „Tribunei“ din Numerul ei 47 de carea amintirăm, este o plâsmuire falsă, și că nu există nici un act de demisiune din partea actualului nostru arhiepiscop și metropolit.

Reuniunea femeilor române din Sibiu.

În lumea morală succesele cele mai mici chiar au deosebită influență asupra determinării unui om de a continua lucrarea în direcțiunea apucată. Aceasta se întîmplă chiar și atunci când succesele sunt numai părute, în realitate însă tocmai contrariul se dovedește dela părutul succes.

Fluctuațiunile politice din statul nostru și de și ne conving despre adevărul celor esplicate. Uneltirile de tot soiul ivite de mult și urmărite cu multă rafinare tocmai în zilele noastre încă ne dovedesc că nu ne înșelăm în credințele noastre exprimate mai sus.

Cu deosebită plăcere trebuie să privim însă la activitatea mănoasă a reuniunii femeilor române din Sibiu, activitate din care au rezultat progrese foarte îmbucurătoare, și cari ne îndreptătesc să sperăm trainic viitorii cauzei pentru care numita reuniune se luptă cu zel admirabil, abnegațiune mare și bunăvoință și mai mare.

Ca să nu dîcă că esagerăm punem în vederea cetitorilor nostri fapte concrete.

și a anului următor distribuî sub titlul de prezenturi, conținutul confrăților sei.

Se dîcă că de atunci sunt comisarii de poliție, așa de virtuoși.

IV.

În aceeași zi a treia steauă intra în același oraș. Era aceea, care vindea sănătate.

— Sănătate, sănătate de vinđare! striga ea; cine voiește sănătate?

— Ce vinđi, sănătate? s'auđiau strigate din toate părțile.

— Da. Sănătate de vinđare! cumpărați sănătate! Dintr'odată se adună o mulțime de lume impregiurul ei, toată lumea întreba, toată lumea voia, s'ermana stea numai știa pe cine s'asculte.

Dar cea mai mare parte dintre aceia, care întindeau brațele către doctoria binefăcătoare și mîncară sănătatea deja de mult și corpul lor părea mai mult un cadavru; astfel încât sănătatea, care încă avea un fel de amor propriu, nu mai voi să se întoarcă în locurile de unde fusese isgonită într'un mod atât de neomenos.

Alții o întrebară:

— Costă mult susținerea sănătății?

— Oh! Dđeule, nu, răspuse steaua.

— Cât mîncă ea? cât bea și cum trebuie să tratezi cu ea?

Ear steaua răspuse:

Premitem următoarele. Reuniunea femeilor române din Sibiu și-a ținut Joi, la 28 Faur a. c. adunarea sa generală din anul acesta.

Adunarea a fost cercetată foarte slab.

Doamna presidentă Maria Cosma prin o cuvîntare acomodată deschide adunarea generală, apoi doamna Anastasia Toma în calitate de secretariu cetește raportul general al comitetului în următoarele:

Onorată adunare generală!

Comitetul reuniunii femeilor române din Sibiu aduce prin raportul de față la cunoștița onor. adunări generale rezultatul activității sale dela 26 Octombrie (7 Novembre) 1884 încoace.

Este cunoscut onor. adunări generale că acest comitet avînd în vedere înmulțirea averei și asigurarea scoalei noastre, în sensul §-ului 21 din statute, a luat măsuri pentru arangiarea unei loterii de efecte încă în ședința sa din 9/21 Maiu a. tr.

Pentru ca onor. adunare generală să aibă o idee clară despre întreaga procedură a comitetului pentru această întreprindere, ne permitem a desfășura mai pre larg toate fazele prin care a trecut.

Precum s'a amintit și în raportul din 25 Octombrie (7 Novembre) a. tr. rezultatul apelului nostru către publicul român pentru spriginirea acestui scop, a fost unul dintre cele mai îmbucurătoare. 1000 câștiguri s'a ales din cele 1361 obiecte încurse din toate părțile; ear unii dintre generoșii donatori prevădînd multe spese împreunate cu această întreprindere a trimis donuri în bani, și s'a esmis 12,000 sorturi în valoare nominală de 6000 fl.

În 15/27 Novembre a. tr. s'a deschis espoșița, — despre care încă s'a făcut amintire în numitul raport, — în localitățile Dnei Maria Cosma, care a fost cercetată de tot publicul ales al Sibiului și de toți binevitorii și propagatorii scopului nostru. Această espoșița a durat 14 zile. În fine sosi 12 Ianuarie a. c. st. n., ziua ficsată pentru tragerea la sorti, care s'a efectuit în localitățile societății de lectură, în prezența și sub controla dnului Stefan Stroia, vice notaăiu comitatens, ca comisariu al autorității politice, conform rezoluțiunei înaltului ministeriu reg. de finanțe de-dto 13 Nov. 1884 sub Nr. 70,166. Dintre cele 12,000 sorturi esmise și trimise tuturor colectanților nostri prelângă epistole tipărite spre acest scop, s'au vîndut 10,514 și au rămas reuniunii 1486. — Sorturile nevîndute s'au numărat și sigilat de către comisariul asistent imediat înaintea tragerei la sorti.

Cu ziua de 12 Februarie st. n. a. c. se împlini termenul ficsat pentru reclamarea resp. estradarea obiectelor câștigate; dar comitetul ținînd cont de interesarea și spriginirea călduroasă a publicului, decise a estrada câștigurile reclamate și după trecerea termenului; unele dintre ele însă totuși a rămas neridicate în favorul reuniunii. Aceste alăturându-se la cele câștigate prin sorturile nevîndute și la cele nepuse la sortitură, s'a format earăși un număr considerabil. Deci comitetul, spre a le preface și pre aceste în bani, a decis a ținea o licitațiune earăși în localitățile societății de lectură și anume în ziua de 3 event. 4 Martie st. n., care licitațiune s'a și ținut aducînd un rezultat destul de favorabil.

— Sănătatea mîncă cu moderațiune, bea apă limpede, se culcă de vreme și se scoală deodată cu soarele!

Atunci oamenii începură a înălța din umeri și dîseră:

— Neguțătoreasa asta nu-și prea laudă marfa, mai bine ar fi să se facă cineva pusnic, decât se cumpere sănătate.

Dar cu toate acestea se aflară indiviđi, care și dîseră:

— Dacă din nefericire va avea noroc cu marfa, noi ne-am ruinat.

Acestia erau medicii; în urmă îngropătorii.

Dîcem două clase de indiviđi, am fi trebuit să dîcem numai una singură; căci în acest oraș medicii și îngropătorii erau asociați și formau o societate în comandit sub firma Trépas & Cie.

Îngropătorii și medicii se adunară și deciseră să se scape, coste cât va costa, de neguțătoreasă și de marfă.

Îngropătorii se însărcinară cu marfa.

Medicii se însărcinară cu neguțătoreasa.

Un îngropător îi fură cutia.

Și fiind că ea striga:

— Prindeț hoțul, mi-a furat sănătatea!

Un medic care se afla tocmai în drumul ei, îi dîse:

— Vino pe aici micuța mea, vino pe aici; și se va aduce earăși înapoi.

Computînd deci toate sumele la oaltă și adecă;	
1. Banii încuși prin espoșițe	71 fl. 75 cr.
2. Banii încuși prin vinderea sorturilor	5375 " 99 "
3. Banii încuși prin licitație	479 " 11 "
4. Banii încuși prin contribuiri benevole	93 " 50 "
5. Interese transitorie	41 " 93 "

Venitul brut al loteriei se urcă la cifra de 6062 fl. 28 cr.
Din care subtragîndu-se spesele de 759 " 25 "

Remâne un venit curat de 5307 fl. 03 cr.

Din care sumă numai 289 fl. sunt în restanță. Vădînd comitetul împlinite speranțele sale peste așteptare, a decis a tipări epistole de mulțămire pentru generoșii donatori care se vor și trimite în zilele viitoare.

Venim deci și aici a aduce cele mai călduroase și sincere mulțămiri atât zeloșilor nostri colectanți, cari în prima liniă au contribuit mult la ajungerea scopului urmărit, cât și generoșilor donatori și tuturor cari au spriginit cauza noastră cu atăta perseverență.

Ne împlinim o prea plăcută datorință anunțînd onor. adunări generale că balul Reuniunii din acest an s'a ținut la 7 Februarie st. n. Resultatul moral cât și material a fost splendid. Suntem în drept a dîce, că și acum, ca în trecut, balul Reuniunii noastre a fost unul dintre cele dintăiu ale sesonului.

Venitul curat al balului se urcă la suma de 290 fl.

Cu deosebită plăcere aducem la cunoștița onor. adunări generale că dna Maria Ilieșiu n. Șandor din Rece-Cristur a donat Reuniunii noastre 100 fl., pentru care comitetul i-a dat mulțămire publică și la timpul seu va propune onor. adunări generale de a o denumi de membru onor.

Comitetul mai aduce la plăcută cunoștița onor. adunări generale declarațiunile noilor membri ordinari cu tace anuale de câte 2 fl. a dnelor: Alesandra Rusu, Maria Borgia, și Constanța Pop.

Între noii membri pe viață înregistram cu plăcere pe dna Florentina Manciu n. Mezei preoteasă în Ocolușul-mare cu suma de 20 fl.

Dnul Sabin Piso a donat pe seama scoalei noastre o prea frumoasă colecțiune de minerale, cu binevoitoarea promisiune de a o întregi, comitetul i-a exprimat mulțămire atât pe calea diaristică cât și protocolară, pentru acest dar.

După aceste ne permitem a aduce cu părere de rău la cunoștița onor. adunări generale ca dl comite suprem prin hărtia sa de dto 27 Nov. 1884 Nr. 638, face comitetului cunoscută rezoluțiunea înaltului ministeriu de dto 13 Novembre 1884 Nr. 62,305 că același nu s'a aflat îndemnat a întări alegerea membrilor onorari din Craiova a dnelor și dnilor: Adelina Oltean, George P. Constantinescu, Ioan Faur, Ioan Bombăcilă, Elena Pamfilie, Elisa Chetian, Octavian M. Strajan și Iuliana Pop.

Facem cunoscut onor. adunări generale că în urma venitului loteriei devenind mai favorabilă starea materială a Reuniunii, comitetul în ședința sa de dto 1 Martie st. n. a absolvat pre dna președintă de a mai provedea și de aci înainte pre dsoara directoare a scoalei noastre cu vîptul, urcînd salariul directoarei la cifra de 70 fl. la lună, începînd cu 1 Martie st. n., spre a-și procura însași din cea-

Neguțătoreasa văđu un om de un exterior respectabil, bine îmbrăcat, deci de un fason puțin lugubru. Ea se încrede în el și-i urmă.

El o conduce la spital.

Când seraca stea recunoscu locul unde se afla, voi să iasă cât mai iute de acolo.

Dar ușa fusese închisă în urma ei.

Ea văđu că căđuse într'o cursă.

— Domnule medic, dîse ea, domnule medic! aibi milă de mine! eu me aflu sănătoasă.

— Te înșeli îi dîse el, ești foarte bolnavă.

— Dar mîncă destul de bine.

— Rău simptom!

— Beau de ajuns.

— Rău simpton!

— Dorm de ajuns.

— Rău simptom!

— Am privirea limpede, pulsul liniștit, limba roșie.

— Rău simptom, rău simptom, rău simptom!

— Și fiind-că steaua susținînd că se afla bine nu voia nici să se desbrace nici să se culce, omul negru chemă patru gardieni cari o desbrăcară cu forța și o puseră într'un pat.

— Ah! dîse medicul, te amesteci și tu vinđînd sănătate pe când noi vindem boala; în loc de a ne propune asocierea ta cu noi, ne faci concurență; ei bine, vei vedea ce îți se va întîmpla.

(Va urma.)

stă sumă pre lângă celelalte și viptul. Pentru care sumă comitetul cere un credit suplimentar de 250 fl. la budgetul anului curent.

Ne permitem a aduce la cunoștința onoratei adunări generale că numărul membrilor de astăzi este următorul: fondatori 2, ordinari cu taxa pe viață 23, ordinari cu taxa anuală 115, ajutoari cu taxa pe viață 26, ajutoari cu taxa anuală 50.

Ear averea Reuniunii se urcă la circa 10,000 fl.

Incheind, comitetul își ia voiă a face următoarele propuneri:

I. A da absolutoriu comitetului pentru rațiunile anului 1884.

II. A da indemnizare pentru suma de 81 fl. 50 cr. cu care s'a trecut la salariile profesorilor preste suma preliminată în budgetul anului 1884.

III. A încuviința un credit suplimentar de 250 fl. la budgetul anului curent.

IV. A denumi pre dna Maria Ilieșiu n. Șandor din Rece-Cristur membru onorariu al Reuniunii.

Dat din ședința comitetului dela 24 Februarie (8 Martie) 1885.

Maria Cosma,
președintă.

Anastasia Toma,
secretară.

Raportul a făcut impresie foarte plăcută asupra publicului, ceea ce și Onorații noștri cetitori ușor și-o pot esplica, și directorul institutului de credit și economii „Albina,” domnul Visarion Roman a vorbit din inima celor prezenți, propunând mulțămită comitetului și în special doamnei presidente pentru sacrificiile aduse cu loteria întreprinsă în favorul reuniunii, loterie încoronată cu succese atât de frumoase.

Având comitetul a se întregi din incidentul reapăsării doamnei Maria Roșca din comitet, s'a purces la alegere și s'a ales doamna Maria Crișan.

E frumos și însuflețitoriu a vedea că în locul mamei intră fca spre a da puteri indoite comitetului, care urmărește cu atâta vânjoșie crearea de scoli românești pentru fetițele noastre.

Ne-am despărțit încântați de cele auzite și tari în credință că soarta fetițelor noastre este pusă în mâna mamelor lor, și ea după semnele de până acumă judecând, este asigurată. Slovă.

Deputați sinodali.

Alegerea deputaților clerical pentru sinodul arhidieceșan pe periodul 1885--1888 s'a efeptuit Joi în 28 Februarie, și până la incheerea foaiei noastre ni s'a comunicat următoarele rezultate: În cercul I. Sibiu, s'a ales N. Popea, arhimandrit și vicariu arhiepiscopesc; în cerc. II. Seliște, Dr. N. Maier, protopresbiter; în cerc. III. Sebeș, Ioan Hannia, protopresbiter și director seminarial; în cerc. IV. Orăștie și Deva, Ioan Papiu, protopresbiter; în cerc. IX. Alba-Iulia, Ales. Tordășian, protopresbiter; în cerc. XI. Turda, Ioan Danciu, protopresbiter; în cerc. XII. Cluș, Vasiliu Roșescu, protopresbiter; în cerc. XVI. Sighișoara, Zacharia Boiu, jun. asesor consis orial; în cerc. XVII. Vâlcele-Brașov, Dr. Il. Pușcariu, protosincol; în cerc. XVIII. Brașov, Ioan Petric, protopresbiter; în cerc. XIX. Făgăraș, Iuliu Dan, administrator protopresbiteral.

Varietăți.

* (Postal). Direcțiunea postelor din Sibiu aduce la cunoștința publică că prefăcându-se în 16 Martie a. c. oficiu postal din Kézdi-Vásárhely în oficiu postal erarial de classa a doua, dela ziua aceasta epistolele și pachetele adresaților de pe teritoriul acestui oraș, se vor intima prin servitori reg. de poste.

Epistolele simple și cele recomandate, corespondențele, tipăriturile, scrierile volante, jurnalele, precum și asignațiunile postale se vor intima gratuit.

Pentru mai multe pachete trimise cu o singură rambursă postală se solvește ca și pentru un pachet. Dorind cine va aș ridica epistolele, jurnalele etc. în persoană sau prin un imputernicit al seu, i se va deschide în localul oficiului postal o cutie, pentru care va solvi anticipative câte 50 cr. pe lună. Pentru avis despre pachete, fără ducerea pachetului la locuința adresatului se va solvi o tacsă de 2 cr., ear pentru epistolele cu bani, duse la casa adresatului, precum și pentru pachete de o greutate nu mai mare de 1½ klgr. se va solvi 3 cr.

— Înfințându-se nou oficiu postal cu începere din 16 Martie a. c. în comuna Bókkény, în comitatul Clușului, acesta va comunica prin mijlocirea careolei postale dintre Bánffyhyunyad de 4 ori pe săptămână.

Cercul de imanuară îl formează comunele Bókkény, Bocs, Incsel, Meregyó, Nagykalota și Retyiczel.

Acest nou oficiu postal este autorizat a primi și espeda tot felul de epistole și pachete, precum și avise postale cu suma de până la 200 fl.

Mersul.

Pleacă din Bókkény: Duminecă, Luni, Miercuri și Vineri la 5 oare 30 m. dimineața.

Sosește în Bánffyhyunyad: Duminecă, Luni, Miercuri și Vineri la 7 oare dimineața.

Pleacă din Bánffyhyunyad: Duminecă, Luni, Miercuri și Vineri la 9 oare 30 m. dimineața.

Sosește în Bókkény: Duminecă, Luni, Miercuri și Vineri la 11 oare a. m.

* (Prelegere publică.) Duminecă în 15/3 Martie a. c. va prelege în casina română din Sibiu profesorul Ioan Ghibu despre „omenimea în cursul timpului.”

Începutul la 6 oare precis. Bilete de intrare cu 20 cr. de persoană (jumătate pentru studenți) se vor preda la cassa.

Comitetul.

Șerpe lung cu soldii verđi,
Nici să-l veđi, nici să-l viseđi.

Cine ar fi cređut că vom fi siliți să cităm aceste frumoase versuri din „Bălaurul,” frumoasa baladă populară, și să le cităm la adresa șirmanelor firme. Și trebuie să o facem, căci în „Nemzet” numărul de Joia trecută cetim următoarea telegramă.

Cluș, 11 Martie. Br. Bánffy Dezsó a dat poruncă și protonotariul comitatului a vizitat în Năsăud o librărie, și a confiscat 8 esemplare din cartea lui Densușianu: „Revoluțiunea lui Horia”; totodată a constatat, că librăria stă în legătură cu astfel de firme din România, **cari sunt periculoase statului unguresc.** Afacerea s'a transpus judecătoriei criminale.

„Șerpe lung cu soldii verđi” vor fi acele firme din România, întocmai ca și cele din Budapesta, contra cărora presidentul reuniunii de maghiarisare din capitala Ungariei, domnul Gerlőczy a esmis următorul ucuz:

Istoria țerii ungurești dovedește, că dela ocuparea patriei noastre, în aceasta ori și cine și-a putut și-și poate folosi propria sa limbă. Națiunea maghiară nici când nu a silit (erőszakolta) civii de alte buze (más ajku) ca să însușască limba maghiară și în privința aceasta nu există în Europa stat, în care ne-am putea întelni, cu abundența pacienței și a libertății de principii, ca la națiunea maghiară în totdeauna cunoscută de generoasă. Și cu toate aceste, cu bucuria cea mai internă a inimei sale cu adevăratul simțământ patriotic poate observa acela care se entusiasmează pentru întărirea naționalismului maghiar, că Budapesta, capitala, anima țerii noastre, — fala națiunii maghiare, nu numai în interiorul seu, — în inimă și în suflet e maghiară, ci și în esteriorul seu în toate direcțiunile, mișcările sale se năzuște a îmbrăca încât numai e posibil caracter maghiar. Cu deosebire e îmbucurătoare impregiurarea aceea, că simțământul patriotic a civililor capitalei a recunoscut de sine, ca condițiunea de existență a țerii ungurești de sine stătoare, factorul cel mai însemnat e cunoșterea limbei maghiare, nutrirea ei, respândirea ei și întărirea ei pe toate terenele, e datorința principală a tuturor adevăraților și bunilor patrioți.

O parte din civii capitalei, classa industrișilor și a neguțătorilor acestui sentiment de patriotism și prin aceea iau dat espresiune, că și-au provăduț firmele lor sau cu inscripțiuni exclusiv maghiare sau dacă s'au folosit de o altă limbă nu și-au uitat nici de limba maghiară. Astăzi — mulțămită simțului de patriotism al civililor capitalei! — prea puține firme mai aflăm cari n'ar avea inscripțiune maghiară! Între aceste ni s'a atras atențiunea și asupra firmei Pl. Titl. DTale, ca asupra uneia care n'are inscripție maghiară. Nu dubităm, că titl. DTa chiar și astăzi ești pătruns de acea convingere, că va fi bătători la ochi înaintea streinilor ce vor cerceta capitala noastră, că în capitala Ungariei află astfel de firme, cari cu toate cele sunt provăduțe, numai cu ungurește (? R. T.) nu; — suntem cōvinși cūnoscând simțământul patriotic al titl. DTale, — că și DTa vei afla de naturală năsuința, ca orașul, unguresc și în esteriorul seu se poarte caracterul unguresc. Înaintea unui individ aprofundat în afacerile comerciale apare ca un lucru neînsemnat inscripțiunea și chiar pentru aceasta adese-ori se lase în bunavoință pregătitoriului firmei, să se folosească limba pre care o voește la inscripție, e posibil că și atențiunea stimat DTale va fi atrasă în urma acestei necercări a noastre asupra impregiurării că firma-ți nu poartă inscripțiune maghiară, noi însă, cari până și în lucrurile de cea mai mică importanță aflăm ceva prin ce am putea cotribui la *întărirea naționalismului*, ne ținem de cea mais-tă datorință a te ruga, ca pe o eroare provenită mai mult din neatențiune de cât din voință firmă, să bine voești a o rectifica. Suntem convinși că titl. Dumneata prin zelul patriotic cel posezi vei afla ocașiune ca să ai cât mai cunrând o in-

scripțiune ungurească. Las, să știe acei cercetători streini ai esposițiunii cari aruncând numai o singură privire asupra firmelor că se află în statul maghiar independent. În acea plăcută speranță, că cu patriotismul până aci netras la indoială vei satisface datorinței față de patrie, îți recomandăm principiile reuniunii noastre și recomandăm cererea noastră în deosebita Dtale atențiune. Cu iubire patriotică!

Budapesta, 8 Martie 1885. Gerlőczy Károly, președintele „reuniunii scolare maghiare”

* (O serată în folosul studenților români fără mijloace din Viena.) Dna Ir. Stahl, directoarea institutului de domnișoare din calea Rahovei, Nr. 16, animată de frumoase simțiminte cari îi fac onoare, a arangiat o serată musicală și teatrală în folosul studenților români din Viena, lipsiți de mijloace.

Această serată va avea loc Duminecă, 3/15 Martie, la 7 oare seara, în localul societății „Bucarester Turnverein,” strada Brezoianu, Nr. 45, lângă tribunal.

Vor da concursul lor la această serată de binefacere dd. Bergamenter, Löwe, Gabrilescu, Steiner, quartetul Societății Turnverein, d-na Georgiu, precum și elevele institutului d-nei Stahl, cari vor juca în limba francesă piesa *Le gros lot*.

Prețul intrării pentru o persoană este 2 lei. Biletele de intrare se pot găsi la magazinurile din calea Victoriei Menu optician, Darmet, Graeve librar și Karnbach, precum și la institutul I. Stahl din calea Rahovei, Nr. 16; ear în seara reprezentațiunii la cassa sus numitei societăți.

Creдем a fi interpretul studenților români din Viena mulțumind d-nei I. Stahl pentru această laudabilă inițiativă.

* (Cis și Translăitania). Într'o carte francesă apărută de curând ocură o anecdotă cât de picantă despre contele Beust. E lucru știut, că Maiestatea sa imperatul și regele nostru Francisc Iosif a cercetat în 1867 esposițiunea din Paris. În această călătorie a sa a fost însoțit și de ministrul afacerilor esterne de contele Beust. Cu ocașiunea prânđului de curte, pe care l'a dat Napoleon III-lea în onoarea regelui nostru în Saint-Cloud, contele Beust a ocupat loc la masă față în față cu împărăteasa Eugenia, la dreapta sa se afla ducesa Paulina Metternich, soția de tot vială a trimisului austriac-maghiar, de a stânga ocupa loc soția cam tăcută a lui Rouher.

Contele Beust la început a făcut vre-o câte-va complimente soției vice-împăratului omnipotent și după aceea s'a slobođit în discuțiuni mai lungi cu ducesa Metternich, cari — judecând după deasa erumpere în ris a conversatorilor — au trebuit să fie de tot interesante. Într'aceea Dna Rouher a fost condamnată aș ținti ochii în continuu asupra telerului de dinaintea sa. Împărăteasa care totdeauna știe să-și satisfacă datorinței sale de doamnă a casei, adevă cărea știa se distragă și converseze cu toți oaspeții sei de o potrivă — prin unul dintre servitori sei trimite contelui o fașie de hârtie cu următoarea inscripție: „Occupezvous un pen de votre autre voisine s. o. p.” După prânđ contele Beust spre a se scusa înaintea împărătesei se apropie de dēnsa și-i dice: „Maiestate Voastră știe că conform noului contract incheiat de monarchia austro-ungară Cislăitania contribue cu 2 din 3 părți, ear Translăitania numai cu o parte la acoperirea speselor comune. Pertractările relative la această chestiune într'atâta me preocupă și acum încât imi vine să cuget că Dna Rouher reprezintă Translăitania ear ducesa Cislăitania.”

* (Anecdotele asupra Mahdiului) nu se mai isprăvesc. Foaia „Bosforul egiptean ne dă acumă povestirea unei întrevederi a diaristului frances Olivier Pain cu Mahdiul. Se știe cu câtă greutate confratele nostru parisian a putut ajunge până în Sudan.

Pain, la o oare-care depărtare dela Obeid a fost încungiurat de călareți sudanezi, cari îl dușeră la Melbeiss.

Acolo, el arată scrisorile sale de recomandăție. După ce a fost închis într'un fel de coteț două zile, el fu dus la Mahdiu.

La sosirea sa, Mahdiu zimbi cu bucarie și îi întinse mâna.

Pain vedând că această bună-điuă se deosebia de aceea care se obicinuește la Musulmani, dise: „Nu sunt creștin. Mai înainte, mi se dicea Olivier Pain. Astăzi me numesc... căci m'am făcut Musulman.”

Mahdiul îi răspunde: Poate te vei fi făcut Musulman ca să ajungi teafăr-sănētos până la mine. Dacă e așa reia-ți religia. Nu vreu musulmani cu sila.”

Pain răspunde: „Sunt Musulman bun; me închid de trei ori pe đzi.”

După ce spuse că e frances, Olivier Pain adăose: „Am venit aci pentru că în Europa se dăce că apărăți libertatea poporului, neatârănarea țerei voastre și legea prorocului. Englesii, din potrivă, spun că tu ești un sâlbatic un barbar, un om sângeros, care omori pe toți aceia cari nu vor să te slujască, credincioși sau eretici. Frații mei din Francia m'au însărcinat să aflu însumi adevărul.“

La aceasta Mahdiul răspunde: „Foarte bine, rămăi aci, vei vedea însuși cine sunt.“

El mai adăose: „Dar dacă francesii se luptă pentru libertate, de ce au fost dușmani lui Arabi?“

„Francia, răspunde Pain, a spriginit întâi pe Arabi; dar apoi au văduț că era venal și că amenința viața francesilor din Egipt.“

Încântat de această convorbire, Mahdiul dădu lui Pain o casă alături cu a sa și-l luă cu dânsul pretutindeni.

Rhododendron.

* (Semnele curentului de ađi.) Înainte cu trei săptămâni în Mikóujfalu. Au fost recuirată giandarmaria spre a eși în fața locului și a pune capăt prevaricațiilor de pădure în posesiunea fostului conte Mikó Imre. Însă locul pe care s'a făcut prevaricațiile, singuraticii posesori susțin că este a lor de oare ce l'au rescumpărat. Groful susține că sunt ale lui lemnele de pe loc ear numai locul a posesorilor. — Destul că pre păzitorul grofului anume Veres György l'au lovit în cap cu săcuria un june anume Sorban — și după suferința de 12 oare au murit.

În Bicsad locuitorii sunt tot tacsalistic, procesul este în curgere de mulți ani — în primăvara anului trecut s'au resculat unii nepricepuți asupra solgăbirăului care sub singuranța a patru giandarmi inmanna nește sentințe judecătorești pre care dânsii nu voiau a le primi — destul că poporul infuriat au alungat giandarmii cu solgăbiroul din sat, în urma cărui esces s'au adus pe bietul popor două compânii de soldați. Acum în 23 Faur st. v. seara la 7 oare pe fereastră au puscat pe un pēdurariu de la moment au murit. Criminalul nu se știe, s'au arestat doi inși. — Despre alte omoruri ce sunt la ordine în comitatul nostru al Treiscaunelor nu fac amintire, căci este înspăimântător, de unde provine rēul judece cei competenți cari trăgēneaza cu ani procesele, prin cari poporul se demoralizează.

C.

* Înর্মământarea rămășițelor mortuale ale archiepiscopului catolic, monseniorele Paoli, s'a sēvēșit ađi cu mare pompă.

La 10 oare de dimineața s'a oficiat în catedrala catolică din strada Fontănei, a cărei intrare și interior era îmbrăcate în postav negru, un serviciu funebru de episcopul catolic din Nicopole, înconjurat de un foarte număr os cler.

La acest serviciu a asistat miniștri streini, dni miniștri Sturdza și general Radu Mihai, d. general Lecca, președintele adunării deputaților, dni deputați M. Kogălniceanu și St. Bellu, d. V. A. Urechie, senator și fost ministru al cultelor, etc.

M. S. Regele era reprezentat de dni adjutanți regali, maiori Negel și Casimir.

În fața catedralei se afla înșirat un pluton din regimentul 4 de linie, cu muzica, care, la scoaterea cadravului, a dat onorurile cuvenite decedatului prelat, care era comandor al Stelei României.

Atât cosciugul de metal cât și carul funebru, care era tras de opt cai, se perdea în o mulțime de coroane, printre cari se observa una din partea M. S. Regelui.

Cortegiul funebru a eșit în calea Victoriei și, străbătând stradele Lipsani, Sf. Gheorghe, Domniței, calea Călărășilor, Bărăției, Carol I, s'a îndreptat spre cimiterul catolic de la Filaret unde s'a înর্মântat corpul decedatului.

Panglicele carului funebru era ținute de mai multe persoane de distincție din colonia catolică, printre cari am observat pe dd. Withe, ministru plenipotențiar al Angliei, Tornieli, ministru plenipotențiar al Italiei, contele Diesbach, primul secretar al legației franceze, baron de Hertz, arhitectii Tanoli și Beneș, și alții.

Înainte carului funebru mergea în cea mai bună ordine, scolile catolice de băeți din capitală, elevele institutului catolic Sf. Maria, conduse de mai multe călugărițe, acoperite cu crep negru, țărani și țărance de religiune catolică din comunele Cioplea și Popești, din județul Ilfov, apoi urma pe jos episcopul catolic din Nicopole, precedat de un foarte număr os cler.

După cortegiul urma pe jos persoanele de distincție cari a asistat la serviciul divin precum și întreaga colonie catolică din capitală.

Apoi, îndată după trăsura decedatului, urma trăsura de gală a Curței regale.

Un lung șir de trăsuri particulare închidea cortegiul funebru.

O mulțime foarte mare de lume se îndesea prin stradele pe unde a trecut cortegiul funebru, ear la biserica catedrală era aproape imposibil de a pătrunde înlăuntru.

* Medicament în contra catarului.) La întrebarea că există medicamente în contra catarului? Cei cu catar de regulă au răspuns cu: nu. Cu toate aceste însă se vede că științelor medicinale le-a succes a afla un medicament care s'a constatat a duce la scop. Dr. Schnitzler, profesor la universitatea din Viena, ne spune următoarele despre întrebuintărea cocainului și despre efectul produs de acesta: Cocainul precum și-a arătat efectul de a alina durerile și iritațiunile de gât și de gâtlegiu, tot astfel și cele de nas. Dintre morburile de nas pretinde o deosebită atențiune șinitul repentin.

Dr. Schintzler a stropit interiorul nasului unui om cu catar cu vre 2—5% soluțiune de cocain; în cele mai multe casuri interiorul nărilor până aci roșu și inflamăat a căpătat o culoare palidă și chiar și curgerea până aici continuă a încetat și în cele mai multe casuri după 2—3 întrebuintări a soluțiunii de cocain catarul a încetat total.

Cel mai mare efect îl produce însă soluțiunea de cocain aplicată la indiviții cu catar împreunat cu durere de cap. Bolnavii după stropirea cu aceasta soluțiune de regulă se simțesc mai bine și catarul încă încetă mai ușor. Acest medicament l'a aplicat Dr. Schnitzler la un bărbat și o femeie cari în veci nu scăpau de neplăcutul oaspe.

* (Bibliografic.) Anul XVIII. Nr. 11. 1 Februarie 1884. „Convorbiri literare,“ apare la 1 fiecarei luni. Redactor Iacob Negruzz. Iași 1885 Tipografia națională, strada Alecsandri. Sumariu: *O scrisoare perdută*, comedie în patru acte, de I. L. Caragiali. (Actul I. și II.). *Epistolă* adresată lui Edgar Quinet de A. Cantacuzino. *Bate vântul aburește...*; *Foaie verde simi. oc...*; *Astă noapte de recoare...*; poesii populare culese de G. T. Popovici. *Foaie verde peliniță*, poesie pop. cul. de E. Diogenide. *Moș Ion Roată*, anecdotă de Ioan Creangă. *Epitaș*, pe mormântul unui soldat mort în bătălie, poesie de Th. Șerbănescu. *Nucul*, poesie de D. Bogonos. Corespondență. Erată.

Cestiuni de critica literară.

Primim următoarea scrisoare dela d. A. D. Xenopol:

Domnule Redactor, Ve rog să dați publicității următoarea întimpinare la o critică pasionată, veninată și plină de injurii ce a apărut asupra cărții mele „Teoria lui Rösler“ în Țeara noauă an. II. Nr. 2 și 4 Februarie și Martie 4, 5.

M'am mirat mult că o critică atât de amară și de amărită se apară sub vëlul anonimului iscălită „un român.“ Știu că oamenii de știință au curajul opiniilor lor și că nici odată o critică adevărat științifică nu se ascunde sub pseudonim. Aceasta critică se exprimă asupra mea cu cuvintele următoare:

„Astfel scrierea domnului Xenopol nu este de cât o operă de pură imaginațiune. Ea nu se reopărtă atât la vechimea românilor cât mai mult la vechimea slavilor în Dacia: ea nu înfățișează escelelentele calități ale românilor, cari au învins o crisă istorică așa de impunătoare, cât mai mult calitățile esagerate ale poporului slav. Ea nu este combaterea teoriei lui Rösler, ci întroducerea teoriei slaviste desbrăcate de chiar vestmântul pudicității.

Așa că până astăzi încă n'a apărut în literatura română o scrisoare atât de turburată în idei atât lipsită de ori-ce reflesii și iustii față cu românii.

Și ceea ce e mai trist pentru noi, că această carte represintă știința ce o predă d. Xenopol în cursul seu de istorie la universitatea din Iași, represintă ideile ce le implântează dânsul în tinerime, catedra de pe care se propagă public slavonismul în inimile acelora ce au să fie profesorii generațiilor viitoare.

Astfel că rătăcirile și ideile confuse ale domnului Xenopol fac pe tinerime să simtă o pudoare de originea sa, de acea grămada sēracă a poporațiunii dace, se nu mai albă iubire cătra naționalitatea lor, căci numai idiomul le este român, o fac să-și îndrepteze ochii asupra altui popor mult mai superior prin calități, asupra slavilor și în special asupra Bulgarilor, cărora le datorim societatea și cultura noastră.

Catedra de istorie a Universității din Iași se fie o armă în contra patriei și a naționalității noastre.

Până astăzi Universitatea din Iași a avut un renume, s'a distins prin știință, prin publicațiunile profesorilor sei.

Astăzi însă sub falsele aparințe ale științei se face abus de catedra de istorie dela Universitatea din Iași.

Sub masca științei istorice se propagă încă în curcarea originei și a statului român slavismul cel mai excesiv, distrugerea caracterului poporului român, veninul în inima tinerimei.“

În sfēșit după o nenumărată cătime de gentileze de asemenea calibru la adresa mea sfēșește prin a me numi un diletante în știința istorică.

Și toate aceste invecive pentru pretestul (vom vede că cauza stă aiurea) că aș fi susținut părerea că dacii n'au dispărut cu toții din Dacia înainte cuceririi romane, parese susținută între alți corifei ai literaturii istorice de dnii Hasdeu și Iulius Lung și că aș fi admis că toate aședămintele vieții noastre de stat în veacul de mijloc și bună parte din cel modern ar fi de origină slavonă. Tocmai ca și când s'ar imputa unui istoric frances trădare cătra germani, când ar susține că aședămintele podale ale veacului de mijloc sunt de origine germană.

Nu tăgăduesc că cartea mea poate avea multe lipsuri și multe erori și că aș fi recunosător celui ce-mi va ajuta să le cunosc căci „errare humanum est“ și e greu de a nu se înșela într'o materie așa de vastă ca aceea tratată de mine. Era ceva mai greu decât a scrie Revoluțiunea lui Horia în Transilvania, carte de altfel foarte bine scrisă, dar pentru alcătuirea căreia era destul să ceteești documentele și să reproduceți conținutul lor.

Me, așteptam la o critică precum bunăoară mi se face de mai mult timp în „Contemporanul“ din Iași și din care critică, deși în unele puncte nu me unesc cu ea, totuși am învățat ceva. Alt-ceva e însă o critică și alt-ceva o batjocură ca aceea ce mi se hărăzește de organul științific al domnului Nenișescu.

Care să fie oare cauza acestei înverșunări? dl Nicolae Densușianu, căci dlui se ascunde sub anonimul „un român“ a prezentat anul acesta pentru premiul cel mare Năsturel de 12,000 lei, đic douăspre-dece mii de lei, cartea d-sale Revoluțiunea lui Horia, și din nefericire pentru mine am concurat și eu pentru acelaș premiu. *Inde irae.* D. Densușianu voește să compromită cartea mea în ochii publicului și a representațiunii sale științifice, academiă noastră.

Pentru a o descredita a ales calea cea mai ușoară, cea sentimentală și declamatorie a patriotismului. Susținerea slavonismului, necurățirea originei noastre și câte alte caraghioslăcuri de aceste de care acel ce va ceti cartea mea va vedea că nici nu mi-au trecut prin cap.

Dar nu i se pare dlui Densușianu că luptă pentru pelea ursului din pădure? În ori-ce cas purtarea d-sale față cu lucrarea mea, este nedemnă. Tocmai în momentul când dsa scria veninoasa d-sale critică în contra mea, eu făceam o dare de seamă foarte favorabilă asupra cărții d-sale în *Revue historique din Paris*, pre care o va putea ceti în numărul din Maiu. Nici nu-mi trecuse prin minte să-i ponigresc cartea spre a-mi deschide calea cătra premiul. Căci atunci unde rămâne știința dacă o punem să fie pârghia mărșavelor noastre interese personale?

Primiți ve rog, dle redactor, odată cu mulțămirea pentru inserarea acestor rēnduri asigurarea deosebitei mele stime. A. D. Xenopol. „Romanul“

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Martie n. 1885.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	93.95	99.—
Renta ung. de hărtie	93.90	93.95
Renta de aur austriacă	108.80	109.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	99 —	99.25
London (pe poliță de trei luni)	124.35	124.25
Galbin	—	—
Napoleon	9.80 1/2	9.78
100 marce nemțesti	60.55	60.45

Așa numitele medicamente de casă și soartea lor.

Din timpurile cele mai vechi e obiceiul la cele mai multe popoare să țină la îndemână leacuri de casă spre a le întrebuinta la casuri de repede bolnăvire. Ca toate lucrurile din lume și aceste leacuri și-au avut soartea lor. În mēșura, cu care crește știința medicală scădeau număr oasele pilule și compozițiuni provenite din diferite materii mesteceate după întâmplare, făcând loc celor preparate pe baza cunoștințelor medicale.

Între cele din urmă se numără pilulele helvețiene ale apotecariului R. Brandt, cunoscut de mai mulți ani, și foarte căutate, pentru cari au stat buni autorități în medicină. Ele sunt cel mai bun mijloc la nemistuire, îngroșarea sângelui, la amețeli, durerea de stomach și Hämorrhoidale și pot fi întrebuintate momentan. Abia este casă în care să nu se afe această medicină — ea e foarte efină o șatulă 70 cr. în mai fie-care apotecă. Ele vor rămănea și pe viitorul cel mai căutat leac de casă.